

de har skrevet den under, og her har EU spillet en vigtig rolle i arbejdet med at få dem til at skrive under. Men når vi vender blikket mod Knesset i Israel, må vi jo desværre konstatere, at en række af partierne i Knesset ikke ville skrive under på en tilsvarende aftale.

Det næste, jeg vil nævne, er, at EU aldrig for alvor har konfronteret Israel med dets manglende overholdelse af Genèveaftalerne, og Israels blokering af mulighederne for at få det, man kan kalde en bæredygtig økonomi i selvstyreområderne. Det er en kurs, der har svækket muligheden for at komme af med korrupsionen i Fatah, som vi alle sammen kender til, og dermed også har banet vejen for den meget store valgsejr, Hamas vandt her for ganske nylig, og heller ikke her mener jeg, at EU for alvor har taget fat i problemet.

Jeg mener, det må stå klart, at aftaler skal være baseret på Rule of Law, på internationale konventioner og på internationale retsforhold og retstilstande, og derfor mener jeg, vi bør bruge denne anledning til simpelt hen at gennemgå associeringsaftalen og se, på hvilke områder Israel overholder reglerne, og på hvilke områder Israel ikke overholder reglerne. Jeg vil godt understrege, at for os at se burde det faktisk være tilfældet for alle associeringsaftalerne, for vi har jo associeringsaftaler med andre lande, som ikke fuldt ud respekterer menneskerettighederne. Men jeg synes, det kunne være fornuftigt at bruge denne anledning til simpelt hen at gennemgå aftalen med Israel i det videre arbejde.

Jeg må sige, at jeg er bekymret over, at EU står så svagt i forhandlingerne i Mellemøsten. Det er stadig USA, der er meget dominerende på scenen. Jeg er udmærket klar over, at med de regler, EU har for udenrigspolitik, er det ikke let for EU at fylde godt op i landskabet, men ikke desto mindre finder jeg det meget vigtigt, at EU kommer til at spille en meget mere offensiv rolle i arbejdet på at få løst Mellemøstenkonflikten, få den bilagt og få etableret en situation med to stater i området.

Kl. 13.40

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jesper Kiel.

Jesper Kiel (EL):

Jeg synes, vi under debatten i dag har hørt utallige gange, at man er villig til at stille krav til palæstinenserne, for ellers vil det få konsekvenser.

Alle de borgerlige ordførere har bakket op om statsministerens udtalelser om, at nu er det op til Hamas, for ellers bliver kassen klappet i for støtte til det palæstinensiske selvstyreområde, og jeg synes, det er besynderligt, at der er én logik, når det drejer sig om palæstinenserne, og en anden logik, når det drejer sig om israelerne.

Enhedslistens forslag opfordrer regeringen til at arbejde for en suspendering af Israels associeringsaftale med EU, fordi det vil have en vigtig virkning og faktisk bidrage til at opnå den fred, som vil komme både palæstinenserne og israelerne til gode. Hvis vi ser på Israels eksport til EU, udgør den mellem en fjerdedel og en tredjedel af Israels samlede eksport, og en ophævelse af associeringsaftalen vil altså få mere end bare symbolsk betydning. En ophævelse vil få reel betydning for Israels økonomi og dermed også evnen til at opretholde et undertrykkelsesapparat over for palæstinenserne, for man kan sige, at aftalen er direkte med til at finansiere den undertrykkelse, som foregår.

Vi skal ophæve associeringsaftalen med Israel, fordi Israel ikke overholder en af aftalens helt grundlæggende bestemmelser, nemlig artikel 2:

»Forbindelserne mellem parterne samt alle bestemmelserne i denne aftale bygger på respekten for menneskerettighederne og de demokratiske principper, som ligger til grund for deres interne og internationale politik, og som udgør et væsentligt element i aftalen.«

Et af de demokratiske principper i international politik er accept af FN's Sikkerhedsråds resolutioner, og Sikkerhedsrådets resolution 242 siger klart og tydeligt, at Israel skal trække sig tilbage fra de besatte områder. Det er ikke sket efter utallige år, og det er også derfor, vi gensætter dette forslag igen og igen. Vi skal signalere klart og tydeligt, at Israel skal trække sig tilbage fra Vestbredden og Jerusalem.

Vesten og ikke mindst EU har svigtet ved ikke at sætte Israel stolen for døren, og det er jo derfor, man nu ligger, som man har redt. Man har været med til at styrke Hamas ved det seneste palæstinensiske valg, og man har faktisk ført det palæstinensiske selvstyre ind i langtrukne forhandlingsprocedurer, hvor det ikke har opnået noget som helst, fordi man har ladet Israel fortsætte med at æde en større del af Vestbredden og sætte deres mur op.

Hvis vi ser på en anden del af artiklen, som vedrører respekten for menneskerettighederne, kan vi konstatere, at Israel har opført muren på besat jord; den afskærer tusinder af palæstinenserne.